

Furreraset

Her endte den tragiske ferden for bolighuset til Odd Lilleøen med familie

Til våren, nærmere bestemt 14. april, blir det 50 år siden det store Furreraset i Overhalla.

Ekstrautgaven av Nordtrønderen og Namdalen som kom ut på rasdagen bringer den dystre nyheten om den største raskatastrofen som hadde rammet bygda i nyere tid. Dessverre ser det ut som at det denne gangen har gått menneskelig. Det må vel betraktes som helt sikkert, ifølge det inntrykk Nordtrønderen og Namdalen fikk da vi var der oppe kort tid etter katastrofen. Raset startet ca fem minutter før kl. 9 om morgenen og hørtes først som et kraftig smell, med en påfølgende flodbølge i Namsen.

Huset til den M. S syke Odd Lilleøen med familie ble tatt av raset og ført nedover mot elva.

Odd Lilleøen ble utpå formiddagen reddet ut igjennom et vindu av sine brødre Kåre og Arvid. Datteren Peggy hadde kommet seg ut selv med de to små barna. Med to turer over de farefulle leirmassene fikk hun de to små og seg selv i sikkerhet, men kona til Odd, Jorunn, var muligens

nede i kjelleren da raset gikk, og vart ikke funnet. På Furregårdene så det ille ut. Fjøsene på begge gårdene var gått med. Den nye hovedbygningen på Furre Østre var slitt av. Fra rasstedet hørtes skudd som ble avfyrt, og det var nok dyra som ble skutt. Hele Overhalla var i katastrofestemming. Folk fra nabohusene kom løpende med husgeråd og ville flytte fra husene sine av frykt for nye ras. Rundt omkring rasstedet stod folk og bivånet det hele. Fylkesvegen var revet bort ca fem- seks hundre meter, og telefon og høyspentlinje var hultet til bulter. Det vart anslått at ca 400 dekar var berørt av raset.

Dette var noe av førsteinntrykket som folk fra Nordtrønderen og Namdalen fikk kort tid etter raset.

Kilde: Nordtrønderen og Namdalen
Peggy Grande

Trygve Sagmo